

Prior tamen illius cognitio ratione habetur. At alimenti motus vniuersus ferè, ratione est inquirendus. Quæ tamen ab accidentibus de eo fit inquisitio, ipsa quoque à sensu initium habet. Quòd igitur respiratio, intus habeat initium, manifestum sanè est, siue ea facultas animæ sit, siue anima ipsa sit dicenda, siue alia quæpiam corporum miscella, quæ per ea talem attractionem efficiat. At facultas qua animal alitur, tota sibi ipsi respondet, & similis est, tanquam eadem per vniuersum sit corpus. Et si fortè non sit, at corpus tamen vniuersum æquabiliter iuxta tempus se habet in tali motu. Quòd si non statim sit obuium, num aliqua sit differentia, in inspectione partium omnium est cognoscendum. Pulsus autè, peculiaris quispiã, præter hos, motus est, & quadam tenus accidentarius esse, nec finem habere videtur, ob quem fuerit institutus. Et vt calore vehemente in humidum agente, necesse est quæ in flatum resoluuntur partes ob vefactionem bullas excitare, ita pulsus quoque fieri in animalis corpore par est: statimque per initia primùm cõsistit pulsus: nam iis quæ prima sunt, coæuus calor est. Et fortasse actionem caloris in materiem, quæ generationi animalis subternitur, id ipsum consequi est necesse. Quòd autem respiratio pulsus non respondeat, signum hoc est. Siue enim frequens, siue æqualis, & siue magna sit, siue leuis respiratio, pulsus similis, idèmq; semper manet, sed in æqualis fit, & intèditur, tũ pro corporis affectionibus variis, tũ animæ, velut timore, spe, agonia. Sed an in arteriis pulsus eundè tenorè seruet, aut æqualitatè, considerandũ est. Et videtur non seruare, ad partes lègè inter se distitas animum aduertentibus. Cæterùm quod dictum est, non finis cuiuspiam gratia fieri, sed actionis necessitatem sequi, caloris ipsius scilicet in humidum, id omnino ita habere videtur. At inspirationis & expirationis motus siue eundem finem habet vterque, & diuersus alter ab altero sit, siue alium, neque sibi mutuo respondeant, ob finem tamen omnino aliquem fieri rationabiliter videtur. Porrò de his tribus motibus ambigi rectè potest, an sint coæui: & si non sint, quis horum primus sit: & an sit rationale, pulsus respiratione priore motu stant. Nam alitio prius, quàm totum animal sit perfectum, est, & postquàm perfectum est animal. Attractio enim mensuri humoris ad formationem fœtus, & partium delineatarum auctio, nutriticis facultatis opus est: quemadmodum designatio partium ex semine, formatricis. Iuxta quem ordinem, respirationis motus postrepropter postremus hic motus est. Nam alimenti attractio, elaboratiõque non solum post, sed & prius, quàm integris sui partibus animal sit absolutum, in vtero peragitur. Respirationem itaque hic motus præcedit.

A ἀπὸ τοῦ αἵματος ἢ δὲ τῆς ἀναπνοῆς, μέγχι μὲν τοῦ φανεροῦ τὸ δὲ πλεον, καὶ λόγον. ἢ δὲ τῆς ἑσθῆς, ἀπαστα καὶ λόγον, ὡς εἶπται· ὡς ἐν τῷ συμβαίνοντων δὲ, καὶ τῷ ἀφῆσιν. ἢ μὲν οὖν ἀναπνοῆς ἄλλοι ὡς δαδὸ τῷ ἐν τοῖς ἔχει τῷ ἀρχῶν εἶτε ψυχῆς δυναμικῆς, εἶτε ψυχῶν δὲ ἐκλήρη ταύτων, εἶτε καὶ ἀλλῶν πινά συμμάτων μίξιν, ἢ δὲ αὐτῶν ποιεῖ τῷ πτωατῶν ὀκλήν. ἢ δὲ ἀρεπτικῆ ἀναποδίδεται, καὶ ὀμοία τῷ ἀλλοθεῖ. εἰ δὲ μὴ, πᾶσι ὅμοια ἰζει τοῖς χροῖοις τὸ σῶμα καὶ τῷ πτωατῶν κίησιν. ἢ εἰ μὴδὲν διαφέρει τὸ αἶμα, πάντα τὰ μέρη σκεπτόον. ὁ δὲ σφυγμὸς, ἰδίως τις παρὰ ταύτας, πῆ μὲν ἀδ ὀκλήν ἐξ καὶ τυμβεθικός· εἶσαρ, ὅταν ἐν ὑψηλῷ πλῆθος ἢ θερμότητος, αἰάγην τὸ ἐμπνευματόμαθον δια τῷ ἀναπόλησιν ποιεῖν σφυγμόν. ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ καὶ πωρότων· εἶσαρ τοῖς παρὰ τοῖς σύμφυτοι. τάχα δὲ πωρὸς τῷ ἐσπεκτικῶν οὐσίαν τῷ ζῶου τῷ ἐν τῆς ἐνεργίας, αἰάγην τῷ παρκαλουθεῖν. ὅτι δὲ οὐδὲν πωρὸς τῷ ἀναπόλω ὁ σφυγμὸς, σημεῖον. εἰαὶ τε γὰρ πικρόν, εἰαὶ τε ὀμαλόν, εἰαὶ τε σφῆδρον, ἢ παρὰ ἀναπνῆς τις, ὅ, τε σφυγμὸς ὁμοιος καὶ ὀκλήν. ἀλλῆ ἀνομαλία γίνεται καὶ ὀκλήν τις ἐν τῷ σωματικῶς πᾶσι πᾶσι, καὶ ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ὀβόοις, ἐλπισιν, ἀγροῖας. εἰ γὰρ ἐν τῆς ἀπτηρίας ὁ σφυγμὸς, καὶ ὀκλήν αὐτῶν αὐτῶν μακροῦ καὶ ὀμαλός ἢ, σκεπτόον. ἢ ἐν τῆς μακροῦ ἀπτηρίας. ἢ κίησιν δὲ ἐν τῆς φάμεται γίνεσθαι, καὶ εἰαὶ πᾶσι εἰρηται· τὸ γὰρ αὐτῶν ἀναπνοῆς καὶ τῆς ἐπαρῆς, εἰ γὰρ αἰετῶν συμπαρ ἀλλῶν, εἰ γὰρ ὡς θάπτηρ πωρὸς θάπτηρ, ἐνεκά του φάμεται, καὶ ἐχει πινά λόγον. πωρὸν δὲ οὐτῶν, πᾶτηρ ὀκλήν ἐξ τῷ τε σφυγμῶδῃ, καὶ τῷ ἀναπνευστικῶ. ἢ γὰρ ἑσθῆ παρὰ πᾶτων. ἢ οὐ γὰρ μὲν γὰρ ἀναπνῆν, ὅταν ὀκλήν τῷ κίησιν.